

Csergő Károly tiszteletére avattak emléktáblát Szegváron

A megye utolsó, legendás alispánja

Egy középkori intézmény utolsó legendás alakja előtt tisztelegtek szombaton a szülőházán avatott emléktáblánál. Csongrád vármegye alispánja, Csergő Károly hivatali működése alatt kétezer munkásházat építtetett.

Alispánja idején olyan fejlesztések valósultak meg Csongrád vármegyében, melyek példaként állhatnak az utókor közigazgatása előtt – jelentette ki Szenczi Sándorné polgármester Csergő Károly szegvári szülőháza előtt avatott emléktáblánál. Csergő Károly 1925-től 1938-ig vezette alispánként a vármegyét, nevéhez fűződik többek között a szentesi kórháza rekonstrukciója és kétezer munkásház építése. A kubikusok, nehéz paraszti sorban élők életkörülményeit nagyban javító intézkedések népszerűsége és megbecsülést szereztek az alispánnak, aki egy középkori intézmény utolsó legendás alakja volt Csongrád vármegyében. 1879. szeptember 25-én született Szegváron gyergyóremetei család tagjaként, apja hivatása után ő is a közigazgatást választotta. Születésekor még Szegvár volt a vármegye központja, ő már Szentesen dolgozott. Végigjárta a hivatali ranglétrát, a vármegyegyűlés a jegyzőkönyv tanú-

sága szerint egyöntetű lelkesedéssel választotta meg előljárónak. Balázs György főiskolai történész tanár megállapítása szerint az alispán a dualizmus korának gazdasági alapjain kezdhetett meg munkáját, a trianoni békeszerződés által érintetlenül hagyott Csongrádban konszolidált körülmények között tevékenykedhetett. Az ötvenes években következtek a meghurcoltatások, kitelepítettek a családot.

Szécsényiné Csergő Judit egyetlen gyermeke Csergő Károlynak. Sokan hitték azt, hogy az unokája vagyok apukámnak, hiszen hatvanegy éves volt, amikor születtem – meséli a hölgy. A hivattal járó létbiztonság már nem adatott meg a fiatal lánynak, akit származása miatt nem vettek fel a szentesi gimnáziumba. Szavai szerint élete folyamán apja munkájának eredményét nem élvezhette, leginkább csak következményekkel szembesült. A táblaavatón elfogódott idős hölgy köszönetét fejezte ki mindenkinek, aki az emlékezés alkalmához bármivel hozzájárult. A vármegye egykori székhelyén, a szegvári kastélyban emlékkiállítás nyílt Csergő Károly életét bemutatva, fotókkal és újságcikkkel gazdagon illusztrált pályáról tudhatott meg nagyon sokat a látogató.

B. G.

Szenczi Sándorné, a nagyközség polgármestere és Szécsényiné Csergő Judit, az alispán lánya

Fotó: Blahó Gabriella

Figyelmetlen utasok, erőmutatványra kényszerülő kismamák

Babakocsival nehéz közlekedni

A kismamák a buszra is nehezen szállnak fel

Fotó: Gyenes Kálmán

Kismamák tüntettek a fővárosban a nehézkes közlekedési körülmények miatt. Szegeden nem készülnek demonstrációra a babakocsisok, de abban az általunk megkérdezett anyukák egyetértettek: itt is nehéz a tömegközlekedési eszközökre fel szállni.

Babakocsival tömegközlekedési eszközt igénybe venni nem lehetetlen, de nehéz – tapasztalja ezt minden kismama. Fizikai erőt igényel a babakocsi felemelése a járműre, hiszen egy-egy ilyen eszköz legalább 7-8 kiló. Ugyanakkor figyelni kell a babára, az akció közepete nehogy kipottyanjon a koscsijából.

– Minden nap jövünk-megyünk a kicsivel: a Felsővárosból trolival járunk orvoshoz, patikába, ügyeket intézni. De nagyon nehéz babakocsival boldogulni! – jelenti ki Szabóné Andrea, aki a Széchenyi téri megállóban vár a tróliára.

– Előfordul, hogy a sofőr nem

ALACSONY PADLÓ

A járatok átalakítása miatt nem tudta kiadni az alacsony padlós buszok menetrendjét a Tisza Volán Rt. – tudtuk meg Ferkóné Kassai Gizellától, a cég közönségkapcsolatok irodájának vezetőjétől. Ezt hiányolják is az utasok, leginkább a kismamák. Szegeden 7 alacsonypadlós járat közlekedik, Vásárhelyen pedig 4 – hallottuk Heintz Ferenctől, a társaság kereskedelmi és közkapcsolati osztályának vezetőjétől. A Volán arra törekszik, hogy egyre több ilyen buszt vásároljon. A kiskörút rekonstrukciója után, amikor kialakul a városban az új közlekedési rend, az alacsonypadlós buszok menetrendjét is kiadják.

nyitja ki a hátsó ajtót, ezért előre kell szaladni a babakocsival felmutatni a bérletet, aztán visszaholtni a busz végéhez, hogy fel szállhassunk. Az utasok többsége nem segítőkész. Nem lépnek oda a kismamához, hogy fel ajánlják segítségüket. Ha én kérek meg valakit, jön a segítség, de nem szeretek kérni, ezért marad az egyszemélyes mutatvány. Így néhány hét alatt megizmosodik az ember.

– Sokat utazunk tömegközlekedéssel – magyarázza Rózsa

Margit, aki mostanában a harmadik gyermekével utazik.

– Aki babakocsival közlekedik, kiszolgáltatott. Nemcsak a babát és a kocsit kell felvinni a buszra, hanem többnyire a szatyrot, a hátizsákot is. Az utasok csúnyán néznek rám, hogy a kocsival foglalom a helyet, pedig nem is szoktam leülni. Ha szeretnék, sem tudnék, mert nemigen adják át a helyet. Második autóra nem telik, így marad a kintlódás.

– Kellene egy fordított napot

tartani – javasolja Kati. – Beküldésem a városba babakocsival, szatyrral, két gyerekkel a férfiakat is, meg a buszsofőröket is. Akkor megtudnák, milyen megalázó babakocsival, csomagokkal kintlódni, megkérni nap mint nap a buszvezetőket, hogy ugyan nyissák már ki a hátsó ajtót, s megint csak kérni a várakozóktól, hogy segítsenek. S aztán egyensúlyozhatnának a teremtés koronái a száguldozó-fékező buszokon. Biztosan jó lecke lenne!

Menni pedig muszáj. Orvoshoz, boltba, adóhivatalba, gyógyszerárba, piacra, netán babatornára az anyukák szívesebben utaznak az alacsonypadlós buszokon, ezekből viszont nincs elég. A villamosok utastere magasan van, nem könnyű feltornáznai a babakocsit. Ha az ajtónál nincs közepén kapaszkodó, és felfér a kocsi, akkor is legalább félméteres magasságba kell emelni. Ezért az anyukák és a picik gyakran inkább gyalognak. NY. É.

Az idei tanévben iskolabezárástól nem kell tartani

Kevesebb diák és tanár Szegeden

Fognak az iskolások Szegeden, de emiatt nem kellett jelentősebb átszervezést végrehajtani. Kevesebb az óraszám, ezért fognak a pedagógus álláshelyek is – leépítés helyett azonban a túlórák csökkentésével és nyugdíjazással oldják meg a helyzetet.

Csökkenő gyermekszámról, s ebből következően az óraszámok és pedagógus álláshelyek fogyásáról árulkodnak a 2004/2005-ös tanévkezdés szegedi adatai. Kardos Jánostól, a polgármesteri hivatal oktatási irodavezetőjétől megtudtuk, hogy az önkormányzat 26 általános és 19 középiskolájában 223-mal kevesebb tanulóval kezdtek a tanévet, mint tavaly. A diákok számához igazított óraszám 172-vel csökkent.

A pedagógus álláshelyek számát viszont az óraszámhoz mérve állapítják meg: kitűnik, hogy 12 álláshely vált fölöslegessé az idei tanévben. Ez azonban – emelte ki az irodavezető – nem jelent föltétlenül létszámléptést: erre csak néhány esetben

A TANÉV, SZÁMOKBAN

	Általános iskola 2003/2004	Általános iskola 2004/2005	Középiskola 2003/2004	Középiskola 2004/2005	Összesen 2004/2005	Összesen 2003/2004
Tanulói létszám	12 171	11 735	12 385	12 598	24 556	24 333
Pedagógus álláshelyek	1159	1142	1196	1201	2355	2343
Óraszám	21 650	21 365	21 018	21 131	42 668	42 496

DM-grafika

volt szükség. Az álláshelyeket a státussal rendelkező tanárok mellett részmunkaidőben foglalkoztatott pedagógusokkal, illetve túlórával is betöltik. Az óraszámcsökkentést a túlórák lefagrasztásával, illetve nyugdíjazással érik el.

Idén nem érte nagy megrázkódtatás a szegedi önkormányzati iskolarendszert, mert a kényszerű átszervezések már a 2002/2003-as tanév végén megtörténtek. Akkor szűnt meg a Németh Imre és a Napos Úti Általános Iskola, ezen felül össze-

vonták a Dugonics András és Dózsa György, valamint a Fekete István és a Gárdonyi Géza Általános Iskolát.

Az előző (2003/2004-es) tanév vége már nem hozott hasonló változást, s a jelenlegi kilátások szerint idén sem várható jelentős átalakulás, a végső döntést azonban az októberi statisztikai adatok ismeretében hozza meg a közgyűlés.

Kitűnik még a számokból, hogy az általános iskolások fogyása még nem gyűrűzött tovább a középiskolákba. Kardos János

azonban fölhívta a figyelmet arra is, hogy a középiskolások 35-40 százaléka nem szegedi, hanem a környékbeli településekről bejáró diák. Ugyancsak növeli a létszámot a meghosszabbított szakmunkásképzés, a szakközépiskolások szakmai oktatása, valamint az idén indított, a köznyelvben „nulladik évfolyamnak” is nevezett nyelvi előkészítő osztályok indítása. A kisdíkok fogyása azonban idővel a középfokú képzésben is érezhető majd hatását.

NY. P.

Oszták olvasónk is segít a szegedi vasutas feleségének

Egyelőre elmaradt az életmentő műtét

Pénzhiány miatt elmaradt a szegedi vasutas, Széles András súlyos izomsorvadásban szenvedő feleségének szülői műtétje. A családról legutóbb írt cikkünk egy osztrák hölgyhöz is eljutott, aki felajánlotta segítségét a hiányzó összeg, közel nyolcmillió forint előteremtéséhez.

Két hete hívták Szöulból Széles Andrásék, hogy megbeszéljék az életmentő műtét idejét.

– A beavatkozás 75 ezer amerikai dollárba, vagyis 16 millió forintba kerül. Ehhez még hozzájön az utazás és a kinttartózkodás költsége is. Sajnos eddig csak kilencmillió forint gyűlt össze – mondta a súlyos izomsorvadásban szenvedő angol–magyar szakos tanárno férje, Széles András. Így pénzhiány miatt le kellett mondaniuk a szeptemberre tervezett, Dél-Koreában végzendő műtétet.

A MÁV Rt. szegedi területi igazgatóságának gépészeti előadója kollégái segítségét is kérte. Az elmúlt hónapokban az ország

vasutasai összesen 3 millió 300 ezer forintot ajánlottak fel munkatársuk feleségének megsegítésére. Emellett pedagógusok, valamint magánszemélyek is utaltak át kisebb-nagyobb összeget a család által létre hozott „Segíts magadon!” Izomsorvadásos Betegkért Alapítvány számlájára (53300074-11046116).

– Feleségem állapota 2003 novembere óta egyre romlik. Végtagjai után már a fejét is alig tudja mozgatni. Nemhogy négyéves gyermekünket, hanem már önmagát is alig képes ellátni – folytatta szomorúan Széles András.

A lapunkban legutóbb megjelent, a család tragédiájáról szóló cikk egy osztrák hölgyhöz is eljutott. Az olvasó megtudta Szélesék telefonszámát és felhívta őket. A magyar származású hölgy felajánlotta segítségét a hiányzó összeg előteremtéséhez. – Ez egy apró reménysugár, amit, mint minden más segítséget, meg kell ragadnunk – mondta végül Széles András.

K. T.